

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Oratio De Ortu, Vitae Curriculum Et Beata ex his terris migratione Reverendi viri Pietate, Eruditione, Sapientia & rerum usu praestantis Christophori Bideri Abbatis Adelbergensis

Hermann, Christoph

Tübingae, 1597

XXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-131212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131212)

Felix ò nimium, quater, ò super omnia felix,
 Qui verà didicit cognitione mori;
 Namq; mori Christo, Christo bene surgere summum est,
 Hoc Duce qui moritur, mox redinius erit.
 Ergò nec inuideo mortem tibi BINDER amande,
 Quà cupis ad vitam tendere sydeream:
 Nam bene vixisti! satis est, Dominog; sciebas
VIR LABI PRVDENS, & superare necem!
 Nil dubita; Christo tandem Hospes Blande resurges,
 Et vitam in caelis usque beatus ages.
 At tu Musarum fautor supreme mearum,
 Et quondam studijs Rector amice meis,
 Viue, vale, & gratam testantia carmina mentem,
 Pro meritis summum hoc pignus amoris habe.

Andreas Fabri Philosophiæ stud.

XXV.

Quid vultis, faciam? mea spes est unica Christus,
 Huic viuo, huic morior. Coniunx charissima
 te nunc

Postremùm amplector, meritò pars altera vitæ.
 Delitiæque meæ; mea spes, mea sola voluptas;
 Nobile dimidiumque animæ; coniunxit eodem
 Nos thalamo lectus, vita mihi dulcis in omni
 Vxor, & ad votum, quò me mea fata trahebant,
 Fœmina nata meum, multos concorditer annos
 Viximus unanimes, testantur pignora lecti;
 Vnum velle fuit, fuit unum nolle, nec unquam
 Lis tecum orta mihi, non sic in amore columbæ
 Perpetuo viuunt. Mors ultima linea rerum.
 Sat tibi nunc vixi, quem fata, Deusque sinebant,

Ab-

Absolui cursum, gemitu, magnoque labore
 Constitit hæc mihi vita diu, sic cuncta peregi,
 Quæ volui, aut fieri iussit diuina voluntas,
 Odilecta mihi coniunx, dum vita manebat,
 Iam tibi postremum vale dico; desine tantos,
 Chara uxor, gemitus frustra profunderè demens.
 Albus ut obscuro depellit nubila cælo
 Sæpe Notus, terris neque sæuus parturit imbres
 Perpetuos: sic tu tantam finire memento
 Tristitiam: imposuit Deus hoc inamabile lignum
 Ipse tibi, tecum quoque baiulus esse laborat,
 Qui nunc dat viduum tibi me moriente cubile,
 Ille tibi coniunx erit, optimus atque patronus,
 Cur sic te crucias? non sum exvocalibis ullis
 Fletibus aut lachrumis, tibi qui satis antea vixi,
 Viuo iam Christo; me cum volet hera, sequeris.

T v q u e H O L D E R E mei semper sincera voluptas
 Pectoris, officio mecum quoque functus eodem,
 T v mihi testis eris, cum venerit ultima mortis
 Hora mihi, à recto non cedam tramite, semper
 Vt docui, viuo, morior, sententia menti
 Hæc infixæ manet, non me mors atra mouebit.
 T v mihi testis eris, semel hæc meminisse iuuabit.
 Nunc H O L D E R E vale. Vos pignora chara valete,
 Viuite Nestoreos N A T I feliciter annos,
 Este pij, nostrum semper defendite nomen,
 Hæc postrema precor, Di vestra incepta secundent.
 Tuque ades ante alios meritò dilectior omnes,
 Filia pulchra, decus nostræ, S v s A N N V L A, stirpis,
 Ah vale, decrepitam quæso ne despice matrem,
 Hæc tibi sit curæ, quid sit matrem esse memento,

Sic

Sis studiosa viri. Nil luctus vesterinanis,
 Nil lachrumæ profunt. Nos portitor horridus omnes
 Expectat; sua cuique pari fors voluitur urna;
 Mors hodie venit ægra mihi, cras venerit illa
 Forfitan & vobis; Huic vitæ nemo superstes.
 Nunc tendo ad superos, salue mî Christe redemptor, &c.

*Philippus Molitor Backhnan-
 gensis, Ph.stud.*

XXVI.

Gestio quod tandem, gemitu quem sæpè vocavi,
 Hic mihi supremus contigit orbe dies.
 Sat feci; fidusq; meo sum munere functus;
 Sat sacrata gravi scepra labore tuli.
 Sat mundo vixi; mundi sat perfida vidi,
 Facta suo quouis deteriora die.
 Sat dure expertus dudum sum tristia sortis
 Fata, mihi toties que male fida fuit.
 Sat mea sera ætas conspersit tempora canis,
 Sat possum multos enumerare dies.
 Membra labant, tardos quatit eger anhelitus artus,
 Vox fugit, effectus perq; manus tremulat.
 Sat mea firmavit baculus vestigia, quem nunc
 Flamma crematuris crispat auara focus.
 Christum suspiro, Christum mea gaudia solum,
 Christophorum omnipotens nunc gere Christe tuum:
 Christe Dei soboles longo, quem tempore templis
 Continuo viuâ voce professus eram.
 Tu mihi sis baculus, dubios tu dirige gressus,
 Ne decerem hoc durum dum tero mortis iter,
 Sume animam, tibi quam luctantem dedico Soli,
 Quæ labris errat penè soluta meis.

Anti-